هجرت بسوی سرزمین شام

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام على إمام المرسلين المبعوث بين يدي الساعة رحمة للناس أجمعين وبعد:

همانگونه که خداوند متعال بهترین انسان را در بین بشریت برای رساندن آخرین پیام آسمانی به بندگان خودش انتخاب نمود بهترین و مبارک‌ترین زمین را برای انسانهای آخر الزمان برگزید.

زمانی که در آن فتنه‌ها بسیار زیاد می‌شوند به گونه‌ای که تمسک به دین در آن همانند در دست گرفتن پاری از اخگر می‌باشد.

خداوند متعال در قرآن کریم در وصف این دیار چنین می‌فرماید: ﴿سُبۡحَٰنَ ٱلَّذِيٓ أَسۡرَىٰ بِعَبۡدِهِۦ لَيۡلٗا مِّنَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ إِلَى ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡأَقۡصَا ٱلَّذِي بَٰرَكۡنَا حَوۡلَهُۥ لِنُرِيَهُۥ مِنۡ ءَايَٰتِنَآۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡبَصِيرُ ١﴾ **الإسراء: ١**

"پاك و منزه است كسی‌كه بنده‌اش را شبی از مسجد الحرام به مسجد الأقصی كه گرداگردش را بركت داده‌ایم برد؛ تا برخی از آیات خود را به او بنمایانیم، بی‌گمان اوست كه شنوای بیناست."

و نیز در وصف این سرزمین که مهد فرمانروانی سلیمان علیه السلام بود می‌فرماید: ﴿ وَلِسُلَيۡمَٰنَ ٱلرِّيحَ عَاصِفَةٗ تَجۡرِي بِأَمۡرِهِۦٓ إِلَى ٱلۡأَرۡضِ ٱلَّتِي بَٰرَكۡنَا فِيهَاۚ وَكُنَّا بِكُلِّ شَيۡءٍ عَٰلِمِينَ ٨١ ﴾ الأنبياء: ٨١

”و تند باد را مسخر (و مطیع) سلیمان کردیم، که به‌فرمان او به‌سوی سرزمینی که در آن برکت دادیم، حرکت می‌کرد، و ما بر هر چیز آگاهیم.“

این سرزمین همانا سرزمین شام هست؛ سرزمینی که تاریخ پر فراز و نشیب کتابها را غنی ساخته و حوادث آن دلها را بسوی خود جذب نموده است.

سرزمینی که بزرگ مردان تاریخ پیروزی خود را مدیون آن می‌دانند؛

خالد بن ولید در یرموك

صلاح الدین ایوبی در حطین

و قطز در عین جالوت

جنگ‌های که اسلام برای همیشه زنده نگه داشتند.

آری خداوند متعال چنین مقدر نمود که این سرزمین مبارك‌ترین نقطه از جهان(بعد از مکه و مدینه) باشد تا بهترین بندگانش را در آن جمع نموده و بتوانند دوباره اسلام را عزتمند نموده و اقتدار آن را به جهانیان ثابت کنند.

پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم در وصف این سرزمین می‌فرماید: «سيصير الأمرُ إلى أن تكونوا جُنوداً مُجَندَةً: جندٌ بالشام، وجندٌ باليمن، وجندٌ بالعراق» قال ابن حَوَالة: "خِرْ لي يا رسول الله! إن أدركتُ ذلك؟" فقال: «عليك بالشام؛ فإنها خيرةُ الله مِنْ أرضه، يَجْتَبِي إليها خِيرتَهُ من عباده...» احمد و ابو داود

”کار به جایی می‌رسد که شما (امت من) به سپاهیایی تقسیم می‌شوید؛ سپاهی در شام، سپاهی در یمن و سپاهی در عراق؛ ابن حواله می‌گوید: برایم انتخاب کن یا رسول الله اگر در آن زمان باشم کجا را انتخاب کنم؟ به شام برو چرا که بهترین سرزمین خداوند است و بهترین بندگانش را برای آنجا برمی‌گزیند.“

و نیز می فرماید: «إِذَا فسدَ أهلُ الشامِ فَلا خيرَ فِيكُمْ، لا تزالُ طائفةٌ من أُمتي منصورين، لا يضرُّهم مَنْ خَذَلَهم حَتّى تقومَ الساعةُ» احمد و ترمذی

”اگر اهل شام فاسد شوند هیچ خیری در شما باقی نمی‌ماند؛ همواره طائفه‌ای از امتم پیروز خواهند ماند و کسانی که به دنبال رسوایی این دسته هستند تا قیامت نمی‌توانند به آنان آسیب برسانند.“

پس خوشا به حال کسانی در این زمان خوشنودی و رضایت خداوند را بر دل‌خوشی‌های زندگی و بهره ناچیز آن ترجیح داد و به دعوت رسول الله صلی الله علیه وسلم لبیك گفتند و برای نصرت دین الله متعال بار دیگر در این سرزمین گرد هم آمدند تا باری دیگر با حماسه‌ای دیگر امت خفته را بیدار نموده و شکوه و عدالت اسلام را برای بشریت تقدیم کنند.

امروزه ظلم و ستمی که از جانب خون‌خوران زمان بر این مرز و بیم روا می‌شود بر هیچ کس نهفته نیست

روزانه همگی شاهد بمباران وحشیانه نظام بشار اسد و هم‌پیمانان او یعنی روسیه و ایران بر سر این مردم مظلوم هستند... روزانه همگی شاهد کشت و کار وحشیانه صهیونیزم در حق زن و کودکان مظلوم فسطین هستیم

همگی اینان حجتی‌ست بر جوانان امت!

گویا این سرزمین همواره فراخوان رسول الله صلی الله وسلم را سر می‌دهد...علیکم بالشام...پیش بسوی سرزمین شام....

والحمد لله رب العالمین

